

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Prijmite moc Ducha Svätého (Sk 1,8)

Milí bratia a sestry,

Pán Ježiš v posledných chvíľach svojho pozemského života, ktoré strávil s učeníkmi (pred aj po ukrižovaní) dosť hovoril o „veľkom poverení“ a hlavne o tom, ako ho naplniť. Učeníci dostali okrem iných inštrukcií aj tento praktický pokyn: „...neodchádzajte z Jeruzalema, pokiaľ nebudete vystrojení mocou z výsosti“. Tento moment Lukáš zachycuje nielen vo svojom evanjeliu (Lk 24,48-49), ale aj v Skutkoch apoštolov (1,4-8). Tým je zvýraznená dôležitosť tohto rozkazu: Očakávajte, kým neobdržíte „zasľúbenie Otcovo“! Učeníci sa rozhodli poslúchnuť a vďaka Bohu zažili nevídané Božie navštívenie. Ovocím tohto nadprirodzeného vyliatia Ducha Svätého bolo len za jeden deň „evangelizačnej činnosti“ tritisíc ľudí, ktorí sa v pokání obrátili k Bohu a dali sa pokrstiť. Ďalšie dni pribúdalo enormným tempom ľudí, ktorí sa stali Ježišovými učeníkmi. Na základe tohto zvrchovaného Božieho jednania povstala cirkev. Myslím, že všetci, ktorí sa v dnešnej dobe zaoberajú témou cirkevného rastu alebo dokonca prebudeným hnutím, by týmto Ježišovým slovám a následnej „letničnej“ skúsenosti apoštolov mali začať venovať patričnú pozornosť.

Pri čítaní Wesleyho Denníka som sa musel pristaviť pri jeho skúsenosti s vyliatím Ducha Svätého z prelomu rokov 1738 a 1739 (pondelok 1. januára 1739): „Pán Hall, Kichnin, Ingham, Whitefield, Hutchins a môj brat Charles sa zúčastnili Hodov lásky vo Fetter Lane, kde bolo asi šesťdesiat našich bratov. Okolo tretej ráno, keď sme sa modlili, zostúpila na nás Božia moc, takže mnohí z preveľkej radosti zajasali, a iní klesli k zemi. Akonáhle sme sa trochu spamätali z úžasu a údivu nad Božím majestádom, začali sme jednomyseľne spievať...“. Ovocím tohto navštívenia vo Wesleyho živote boli masy ľudí, ktoré boli premenené mocou evanjelia. V roku 1738 to boli desiatky, možno niekoľko sto ľudí, ktorí prijali jeho posolstvo spasenia. Po tejto „letničnej“ skúsenosti od roku 1739 začal bežne kázať tisícom,

ktoré boli zasiahnuté jednoduchým, ale rovnako mocným evanjeliom, ako ho prinášali apoštolovia v 1. storočí.

O necelých 170 rokov neskôr v USA na povestnej „Azusa Street“ zažili skupinky kresťanov tú istú skúsenosť, keď boli naplnení mocou z výsosti, čo sa okrem iného prejavovalo aj výskytom duchovných darov, najmä hovoréním v neznámych jazykoch. Toto vyliatie Ducha Svätého bolo na začiatku minulého storočia zaznamenané nezávisle na viacerých miestach naraz a miliónom ľudí bola na základe toho prinesená mocná zvesť evanjelia, ktorá natrvalo zmenila ich životy. Táto udalosť je začiatkom novej kapitoly nadprirodzeného Božieho pôsobenia v dejinách cirkvi známej ako letničné hnutie.

Prečo o tom píšem? Ježiš zasľúbil učeníkom: „...prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judske, aj v Samárii a až do posledných končín zeme“ (Sk 1,8). Prijmite moc DS ... a stanete sa mi svedkami... až do posledných končín zeme. Toto je zasľúbenie Otcovo platné pre každú generáciu kresťanov. Grécke slovo LÉMPSESTHE sa dá preložiť dvojako: ako oznamovací spôsob - „prijmete“, ale aj ako rozkazovací spôsob - „prijmite“. Obe dva varianty sú rovnako správne a platné. V Ježišovom imperatíve je skutočná naliehavosť: „prijmite“! Aby ste sa mohli stať efektívnymi svedkami a aby vaše svedectvo malo naozaj ohromný vplyv. To je Boží plán pre metodistickú cirkev dnešných dní: urobiť nás silnými a pomazanými svedkami Ježišovho vzkriesenia. Duch Svätý chce skrze nás ovplyvniť evanjeliom celú spoločnosť tak dramaticky, ako metodizmus 18. storočia ovplyvnil Anglicko a aj ostatný svet. Prajem Vám teda požehnaný čas očakávania na Ducha Svätého – na úžasné Otcovo zasľúbenie.

Milan Lorinc

VŠETCI POZOR!

Blíži sa Slovenský festival viery

25. - 27. 8.
2006
v Piešťanoch

Príďte a prežite povzbudenie zo stretnutia a služby všetkých zborov ECM na Slovensku!

Z o b s a h u

str. 2 Duch svätý nie je viazaný na zástupy
str. 3 Ako nás povzbudzujú naše deti
str. 4 Hádanka k biblickým číslam

str. 5 Hlavný rečník na Festivale-rozhovor
str. 6 Psychológia hudby
str. 8 Fotografie z Oblastnej konferencie

Duch svätý nie je viazaný na zástupy

Keď som mal desať rokov, rozhodol sa náš zbor, že bude mať po celý týždeň zhromaždenia vždy o ôsmej ráno, aby tak vzbudil záujem členov o zbor. Pretože sme nemali vlastného kazateľa, pozvaný bol jeden kazateľ ako hosť. Jeho meno som už zabudol, nikdy však nezabudnem na jeho láskavú tvár a nádhernú hnedočervenú bradu.

Môj otec bol horlivým členom zboru a v jedno studené a daždivé ráno ma poslal na toto ranné zhromaždenie. A tak som išiel sám do malého dreveného kostolíka. Keď som tam prišiel, zistil som, že okrem mňa a ryšavého kazateľa tam nikto iný nebol.

Ja som bol zbor. Rozpačito som sa usadil a napäto a zvedavo čakal, čo asi kazateľ urobí. Bol čas začať. Určite ma zdvorilo požiada, aby som išiel domov. Nepožiadala.

Kľudne a dôstojne išiel za kazateľnicu. Potom sa na mňa pozrel a usmial sa - srdečne a úprimne. V kostole sedelo jedno dieťa, on však začal bohoslužbu, ako keby bola plná miestnosť. Po zahájení nasledovalo čítanie z Biblie. Potom mal krátke posolstvo. Hovoril so všetkou vážnosťou ku mne - a k Bohu. Keď prišiel čas zbierky, postavil košík na stojan pri stole Pánovom. Išiel som dopredu a položil svoj peniaz do košíka. Potom urobil niečo veľmi pekné. Zostúpil z kazateľnice k Pánovmu stolu, aby prijal môj dar vďačnosti. Popritom položil svoju ruku na moju hlavu. Ešte stále cítim to posvätné chvenie a dojem, akým na mňa ten dotyk pôsobil. Vedel som, že stojím v Božej prítomnosti. Duch Boží bol v to ráno v kostole prítomný.

Nikto z nás nevie, kedy Duch svätý vstúpi do života malého chlapca a priviedie ho k Bohu.

Duch svätý nie je viazaný na zástupy!

Cecil Blount de Mille bol jedným z veľkých amerických filmových režisérov a producentov. V prvej polovici nášho storočia spolu vybudoval filmové mesto Hollywood. De Mille dával prednosť biblickým témam a natočil filmy Desiat Božích prikázaní, Kráľ kráľov, Samson a Dalila. Raz rozprával uvedený príbeh a označil ho za najkrajšiu spomienku svojho detstva.

Pripr. Milena Belková, zo SaŽ 2/93

Boh je v sľuboch verný

Keď som mal nedávno celú noc zdravotné ťažkosti, bola pri mne taká Božia milosť, že som sa nemodlil, aby Pán zobral tú ťažkosť, ale prosil som: „Otče drahý, daj, aby som mohol ísť ráno do zhromaždenia.“ Ráno som mal stále ťažkosti a bolesti a vtedy, ako keby som počul hlas: „Neveríš, že ťa môžem uzdraviť?“ Keď som toto prijal z Božej milosti, prestala každá bolesť, vstal som a už som na to ani nemyslel, že nepôjdem do zhromaždenia, ale radoval som sa, že budem môcť byť v obecnstve Božieho ľudu, kde sa môžeme spolu radovať, brať Božie požehnanie skrze Jeho slovo, ktoré nás vždy obohacuje.

Požehnanie Božie obohacuje a nepridáva trápenie. My nie sme volaní na to, aby sme mali trápenie, hoci aj to niekedy príde. Vtedy pozerajme na dokonávateľa viery, Pána Ježiša Krista. Sláva Jemu, že môžem byť svedkom toho, že on nás nenechá. Prežívam to od detstva, keď Pán odvolal rodičov v jednom roku. Zostalo nás päť súrodencov. Starší bratia a sestry nám hovorili: „Deti, rodičov vám Pán odvolal, ale máte Otca v nebesiach, ktorý sa bude o vás starať.“ Sláva Bohu, že sa stará o mňa od mladosti až doteraz. Požehnal mi dobrých bratov a sestry, ktorí milujú Pána Ježiša a viedol ma do staršovstva a obecnstva, kde Pán krstí Duchom svätým.

Po Duchu Svätom som túžil od detstva. Prešlo však veľa rokov, kým som ho prijal. Na ten deň sa však nedá zabudnúť, bolo to 8. apríla a pamätám si ešte aj hodinu, bolo to o deviatej večer. Sláva Pánovi, že On svoje sľuby plní a že je pravda, čo povedal skrze ústa apoštola Petra: „Vám patrí to zaslúbenie, a vašim deťom a všetkým, ktorých a koľkýchkoľvek si povolá Pán, náš Boh.“ Sk 3, 39. Nedaj sa odradiť, ak to ešte nemáš, čakaj na to a rozmyšľaj o tom, keď okopávaš záhradu alebo miešaš polievku. Pán splní svoje Slovo, svoj sľub, lebo On je v sľuboch verný.

Už som z Božej milosti dovŕšil 80 rokov a chcem vyznať, že nepoznám dni, o ktorých by som povedal: „Nemám v nich záľubenie“ (Kaz 12., 1), lebo Pán Ježiš pripravil pre nás dobré dni, slávnú budúcnosť. Pán Ježiš je so mnou. Keď ďakujem za nový deň, hovorím: „Ďakujem Ti Pane Ježišu, že si mi ešte o jeden deň predĺžil život. Chcem to využiť na Tvoju slávu a na to, aby som sa ešte bližšie dostal k Tebe.“

Nech nás Boží Duch vedie, aby sme nemali také dni, o ktorých by sme povedali: „Nemám v nich záľuby“, ale aby sme boli vďační za každý deň, ktorý nám Pán pridáva. Keď sme niekedy aj chorí, Pán vyvedie aj z nemoci, súženia a trápenia a my ho budeme chváliť, lebo On je hodný, aby sme ho vyvyšovali, až kým nás nepovolá do večnosti.

Prajem vám, aby ste stáli v Pánovi a rástli v podobe Pána Ježiša Krista.

Ján Pisár (svedectvo na Veľký piatok v Trnave, red.krát. MB)

Selina, grófka z Huntingdonu 1707 – 1791

Narodila sa do urodzeného stavu ako Lady Selina Shirley. V roku 1728 sa vydala za Theophila Hastingsa, grófa z Huntingdonu. V roku 1739 sa pripojila k metodistickej spoločnosti v londýnskej Fetter Lane. Po manželovej smrti v roku 1746 alebo 1747 sa plne angažovala v práci veľkého prebudenia s J. Wesleyom a G. Whitefieldom. Finančne podporovala prácu, stavala modlitebne a súčasne sa presadzovala v prebudeckom hnutí. Na rozdiel od Wesleyho, grófka z Huntingdonu bola zástankyňa radikálneho kalvinizmu s dôrazom na predurčenie a vyvolenie. Ovplyvnila G. Whitefielda do tej miery, že medzi ním a Wesleyom došlo k viestr. 2

roučnému rozkolu. Grófka postupne prevzala dohľad nad modlitebňami, ktoré postavila a nad kazateľmi (kaplánmi), ktorých ustanovila. Whitefieldovi dala v roku 1748 tiež šerpu ako svojmu kaplánovi. V roku 1768 založila teologický seminár v Trefeca a neskôr, v roku 1783, radikálne kalvinistické spoločenstvo evanjelikálnych zborov s názvom „Countess of Huntingdon's Connexion“ (Zväzok grófky z Huntingdonu), ktoré dodnes existuje, ale má iba asi 23 zborov v Anglicku a niekoľko tiež v Sierra Leone. Keď v Londýne zomrela, väčšia časť hnutia sa postupne pripojila ku Kongregačnej cirkvi.

pP

Ako nás povzbudzujú naše deti

Modlitba je mocnejšia

Náš najmladší syn Daniel má jeden a pol roka. Nedávno stratil cumlík. S manželom Pavlom sme všetko prehľadali, ale nič. Pomysleli sme si, že asi mu vypadol niekde vonku. Daniel stále plakal (bola noc), Annamária a Šimon medzitým zaspali. O chvíľu Daniel prestal plakať, boli sme udivení, ako náhle zaspal, tak sme ho chceli preniesť do postielky. Odkryli sme prikrývku a pod ňou sme videli DVE ZLOŽENÉ RUKY V MODLENÍ. Dovtedy nikdy ich takto nemal zložené..., ale pochopili sme, čo nám tým chce Boh povedať: Modlitba je mocnejšia.

Henrieta Kocevová

Ako mi kázal môj syn

Raz ma strašne bolel zub. Vyzeralo to, že musí von. Keďže nemám zubárov v láske, radšej som siahla po tabletkách. Na čas to zabralo. Večer, keď sme sa modlili, znovu sa ohlásil môj boľavý zub. Celá utrápená som sa modlila, či skôr žalovala: „Pane Ježišu, vidíš, ako to strašne bolí, tabletky už nezaberajú, už nevládzem, pomôž mi. Alebo nech je ako chce, zajtra pôjdem k zubárke, nech ho vytiahne.“ Na to sa ozval môj 8 – ročný Jožko: „Mamka, ako sa to modlíš? Máš povedať: Pane Ježišu, uzdrav môj zub a nie: Nech je ako chce!“ A čakal, čo urobím. Tak som začala znovu, s malilinkou vierou v srdci som prosila: „Uzdrav môj zub, Pane.“ S bolesťou som zaspala, keď som sa ráno zobudila, nebolel. Bežala som k zrkadlu. Hnisavý vačok sa mi „vyliat“ do dasna a bez problémov som ho mohla odstrániť. Je tomu už

vyše roka a môj zub je v poriadku. Vďaka Ti, Bože, za môjho malého kazateľa.

Zuzana Flašková

Spievajúca dcéra

V januári som bola týždeň chorá, teploty a také podobné veci. V jeden večer som si unavená sadla v kuchyni k stolu. Keď sme dojedli, dcérka Miriam z ničoho nič začala spievať starú duchovnú pieseň: „Víťazstvo, víťazstvo, milé slávne víťazstvo skrze krv jeho. Pán ide pred nami, vedie chodníkmi, vždy s ním víťazíme skrze krv jeho.“

Keď som to počula, ožilo nielen moje chrére telo, ale aj moje vnútro. Hovorila som jej: „Spievaj, pokračuj!“ A pridala som sa k nej. Vďaka Bohu, že on má vždy cesty, ako nás posilniť a ukázať nám, že na nás nezabudol.

Milena Belková

AK VÁS MYŠLIENKY O DEŤOCH
ZAUJALI, NAPIŠTE NÁM VAŠE NÁZORY,
POSTREHY A SKÚSENOSTI.

Po celom svete je hrozné utrpenie, obrovský hlad po láske. Vneste teda modlitbu do svojich rodín, prineste ju svojim malým deťom. Naučte ich modliť sa. Dieťa, ktoré sa modlí, je šťastným dieťaťom. Rodina, ktorá sa modlí, je zjednotenou rodinou. Počujem o toľkých rozpadnutých rodinách a pýtam sa ich: „Prečo prišlo k rozpadu?“ Myslím si, že preto, lebo sa nikdy spoločne nemodlili. Nie sú jedno v modlitbe pred Pánom.

Matka Tereza

Športový deň v Trnave

Konal sa 8.5.2006 v TV na SOU Energetickom. Účasť: asi 60 športovcov z Trnavy, Serede, Piešťan (Kocurice).

Hlavným programom bol futbalový turnaj, ktorý hrali 4 tímy s týmito názvami:

1. Trnava Bílí andělé A
2. Trnava Bílí andělé B (Foto 1)
3. Hutník Sereď (Foto 3)
4. Dilinovci Kocurice

Viac fotiek na www.trnava.umc.sk

Luboš Tagaj

Basketbalisti

HÁDANKA K BIBLICKÝM ČÍSLAM

V Biblii sa vyskytuje veľmi veľa čísiel. Niektoré poznáte asi naspamäť, iné si musíte vyhľadať podľa uvedeného miesta v Biblii. Keď spočítate spolu všetky čísla, dostanete iné veľmi dôležité číslo! Ktoré to je? A čo nám predstavuje?

1. Tomáš bol jedným z Ježišových učeníkov. Koľko ich bolo spolu? (J 20,24)
2. Až podnes sa uskutočňuje sčítavanie ľudu. Za čias Ježiša sa tiež jedno uskutočnilo, a to v roku jeho narodenia. Koľký súpis to bol? (L 2,2)
3. Rodokmeň Ježiša Krista v Mat. ev. uvádza presne jeho predchodcov a podľa nich ráta všetky pokolenia. Koľko ich bolo od Abraháma po Dávida? (Mt 1,17)
4. Stará zmluva uvádza presnú predstavu o tom, aký dlhý je jeden život. Je to zapísané v 90. žalme a rozdelené na dve možnosti. Aký dlhý je podľa neho „normálny“ počet rokov a aký „pri väčšej sile“? (Ž 90,10 – vyhľadať dve čísla)
5. Veľký kráľ Dávid panoval veľa rokov v Jeruzaleme. Ako dlho sedel na tróne spolu? Z toho koľko času ako kráľ v Chebróne? A koľko v Jeruzaleme? (1 Kr 2,11 – tri čísla)
6. Ako dlho vládol jeho syn Šalamún v Jeruzaleme nad celým Izraelom? (2 Kron 9,30)
7. V poslednej biblickej knihe píše Ján o nebeskom kráľovstve, v ktorom spútajú satana a zlé mocnosti. Na ako dlho? (Zj 20,2)
8. Matúš píše o Ježišomvom podobenstve o pannách s lampami. Na svadbu s Ježišom išli tie, čo mali dosť oleja do lámip so sebou. Koľko panien bolo spolu? (Mt 25,1)
9. Otec Abraháma (neskoršie Abraháma) sa volal Terach. Ako dlho žil? (1 M 11,32)
10. Keďže Judáš, ktorý zradil Ježiša, už nežil, chceli učeníci zvoliť náhradníka, aby ich bolo opäť dvanásť. Z koľkých kandidátov ho zvolili? (Sk 1,23)
11. Po koľkých dňoch Boh dokončil stvoriteľské dielo? (1 M 2,2)
12. Ježiš musel hneď na začiatku svojho pôsobenia stráviť istý čas na púšti. Tam sa mu zjavil diabol a pokúšal sa odvrátiť ho od Boha. Koľko dní a koľko nocí tam bol? (Mt 4,2 – dve čísla)
13. Za čias sudcov dochádzalo k rôznym nepriateľským potýčkam. Raz Boh nechcel, aby sa boja zúčastnili všetci muži. Pre voľbu použil zaujímavú skúsenosť. Koľkí išli napokon do boja? (Sud 7,7)
14. Podľa Zjavenia smel Ján raz vidieť Boží trón na nebi. Okolo Božieho trónu stáli ďalšie a na nich sedeli starší. Koľko bolo starších? (Zj 4,4)
15. Izraeliti boli často neposlušní a preto ich Boh nechal blúdiť púšťou, aby sa nedostali do zaslúbenej krajiny všetci. Ako dlho blúdili púšťou? (4 M 32,13)
16. Pri rybníku Bétézda uzdravil Ježiš človeka, ktorý bol dlho chorý. Koľko rokov bol chorý? (J 5,5)
17. Ježiš, kým ešte žil, zvestoval, že vstane z mŕtvych. Čo povedal sám, že po koľkých dňoch sa to stane? (Mt 27,63)

ČÍSLA SPOČÍTajte A SÚČET VPIŠTE DO RÁMIKA. VYŠLO VÁM TAKÉ ISTÉ ČÍSLO, AKO JE V RIEŠENÍ (STR. 8)?

Anne Oberkampff,
Kirche u. Welt, 1/2006, prel. M.Z.

Rozhovor so super chlapíkom

Keď raz bude na penzii, chce sa stať misionárom pre Eskimákov. Na tohtoročnom Festivale viery v Piešťanoch bude hlavným rečníkom. Brat Wilfried Bolay je riaditeľom EMK Zeltnission v Nemecku – poskytuje misijné stany a autobus na rôzne účely. Má nám naozaj čo povedať...posúďte sami a určite si ho prídte vypočuť!!

KOLKO LUDÍ PRACUJE V ZELTMISSION?

Doteraz tu pracuje 5 ľudí na plný úväzok, z toho jeden v kancelárii, traja so stanmi a 15 dobrovoľníkov.

AKO BY SI STRUČNE CHARAKTERIZOVAL ÚLOHU ZELTMISSION?

Zeltnission poskytuje stany všetkým zborom v Európe, ktoré majú záujem o spoluprácu pri evanjelizácii, budovaní zboru a zakladaní nových zborov.

PLATIA SI TO ZBORY?

V Nemecku prispievajú zbory max. 30% nákladov na jednu stanovú evanjelizáciu, ale tento poplatok býva aj nižší, v niektorých prípadoch len symbolický. Zahraničné zbory neplatia nič.

KDE VŠADE NA SVETE PRACUJETE?

Pracujeme vo všetkých krajinách Európy, kde existuje ECM, a všade tam, kde nás pozvú. To znamená od úplného severu až po Čierne more a od Estónska až po Francúzsko.

A SLOVENSKO? KOLKOKRÁT STE HO S ZELTMISSION NAVŠTÍVILI?

(Smiech) To sa už nedá ani spočítať, prvýkrát to asi bolo v r.1993 v Partizánskom. Potom sme spolupracovali s rôznymi zborními v Trnave, Seredi, v Petržalke, no ani už neviem, kde všade som bol.

ÚPRIMNE, AKÝ MÁŠ VLASTNE DOJEM NA JEDNEJ STRANE ZO SLOVENSKA AKO TAKÉHO A NA DRUHEJ STRANE Z ECM NA SLOVENSKU?

Cítim sa tu ako doma, ako všade v Európe, ľudia sú rovnako milí, v prvom rade brat Procházka aj s rodinou, ktorého som stretol v prvých rokoch tu na Slovensku. K cirkvi asi toľko, že vždy som očarený a dotknutý tým, čo hlavne malé zbory možno s menšou silou a prostriedkami, dokážu aj v oblasti zakladania zborov, napríklad aj v prípade Petržalky a Trnavy. Tieto zbory aj s našou pomocou napredovali.

ČO ROBIŠ RÁD VO SVOJOM VOĽNOM ČASE?

To je vtipná otázka, pretože prakticky nemám žiaden voľný čas. Keď sa nejaký nájde, chcem sa pohodlne a dobre vyspať, ale to sa stáva tiež zriedka. Keby si sa pýtal, čo by som rád robil, išiel by som sa prejsť do lesa, išiel by som na prechádzku, prečítal by som si nejakú dobrú knihu, čo ti len napadne, asi to by som robil.

ČO BY SI ROBIL S 1 MILIÓNOM EURO?

Nad tým som veľmi často rozmýšľal. Nechal by som si 50 000, aby som vyplatil svoje auto, potom by som si nechal ďalších 50 000 na nové auto, a zvyšok by som daroval Zeltnission. Možno by niečo dostalo aj Slovensko...

ÚPRIMNE SI PRAJEME, ABY SI TEN MILIÓN DOSTAL...

TAM BY SOM SA CHCEL POZRIEŤ... KDE BY BOLO TVOJE „TAM“?

Určite nie Afrika, Južná Ázia ani Taliansko. Neznesiem teplo. Rád by som šiel všade, kde je zima... napr. Aljaška, Severné Nórsko, vždy som hovoril, že keď raz budem na penzii, tak sa str. 5

stanem misionárom pre Eskimákov.

TVOJA OBLÚBENÁ KNIŽKA OKREM BIBLIE...

Nie je jedna, je to asi séria kníh od Efraima Kishona. Sú tam veselé satirické príbehy, nad ktorými sa môžeš zasmiať, no zároveň aj zamyslieť. Je to spisovateľ, ktorý čitateľovi vždy dáva zrkadlo pred tvár. Takýchto spisovateľov mám rád.

ČO BOLA V DETSTVE TVOJA OBLÚBENÁ HRAČKA?

Autíčko, ktoré som ako malý chlapec dostal od amerického vojenského pastora v Nemecku. Bolo to asi predurčenie, keďže dnes v službe autom precestujem viac ako 100 000 km. Vtedy bolo nemysliteľné kúpiť si niekedy niečo také. Toto autíčko bolo pre mňa niečo špeciálne a dodnes ho mám odložené.

KTORÝ VERŠ Z BIBLIE JE TVOJIM OBLÚBENÝM?

Oblúbenejší je 2.Kor 5... „na mieste Kristovom prosíme: zmierte sa s Bohom“. To je centrálny verš môjho života a centrálnym veršom pre mňa ako pastora je z Izaiáša... „Koho pošlem? Pane, pošli mňa“. Tento verš som počul pri kázni jedného brata biskupa. Kázeň ma veľmi oslovila, dodnes si ju pamätám.

EXISTUJE NEJAKÝ FILM, KTORÝ ŤA OSLOVIL V POSLEDNEJ DOBE? NIEČO, ČO BY SI ODPORUČIL NAŠIM ČITATEĽOM, ABY SI IŠLI POZRIEŤ?

Ako dieťa som mal veľmi rád Winetouovky, no u metodistov vôbec nebolo bežné chodiť do kina. Moj otec ich mal tiež rád, tak aj napriek tomu, že by ho mohol niekto stretnúť v kine, si našiel čas, aby so mnou zašiel na jeho film. Dnes by to asi bol film od Davida Wilkersona Dýka a kríž. Kdekoľvek ho premietame pri evanjelizáciách, je to vždy boom. Ako pred 40-timi rokmi v New Yorku, dnes žijú mladí ľudia v Európe podobným životom. Tento film im má čo povedať.

JE NEJAKÝ VTIP, ALEBO NEJAKÁ PRÍHODA, KTORÚ VŠADE RÁD ROZPRÁVAŠ?

Keď sa stretnú kazatelia, vždy rozprávajú najnovšie pastorské vtipy. Veľmi rád ich počúvam, ale vždy ich zabudnem. Jeden si ale pamätám. Nie je o pastoroch, ale o Rakúšanoch. Som pôvodom Rakúšan, môžem si to dovoliť.

Otázka: Ako dosiahnuť, aby mozog Rakúšana získal veľkosť hrášku? Odpoveď: nafúkaním.

A ČO BY SI ODKÁZAL ČITATEĽOM NA ZÁVER?

Na záver by som chcel všetkých čitateľov Ohniska veľmi srdečne pozdraviť a ešte srdečnejšie pozvať na Slovenský festival viery v dňoch 25. – 27. augusta do Piešťan. A potom ešte v roku 2007 na Európsky metodistický festival do Bratislavy. Naozaj sa oplatí prísť, veď tam budem ja!

Pripravil filip

Ohnisko

PSYCHOLÓGIA HUDBY. JE PRE KREŠŤANA DÔLEŽITÉ ZAOBERAŤ SA ŇOU?

Hudba má veľký vplyv na psychiku človeka. Môže ovplyvniť a zmeniť jeho náladu. Pomalšia a tichšia hudba zvyšuje mieru otvorenosti a vnímavosti, uvoľňuje, vedie k relaxácii. Naopak rýchlejšia hudba podporuje aktivitu, vzájomnú interakciu s inými, a preto sa často využíva v obchodoch, kde podporuje aktivitu zákazníkov, takisto v kaviarňach ako pozitívny stimulátor konverzácie.

V hudobnom priemysle sa v poslednom čase vykonalo veľa prieskumov, ktoré boli zamerané na vplyv hudby na človeka. Vykonané testy poukázali na niektoré fyziologické a psychologické zmeny, ktoré sa odohrájú v človekovi pri počúvaní určitého druhu hudby. Skúmalo sa mozgové vlnenie, srdcová aktivita, odolnosť, teplota a dýchanie pokožky a krvný tlak. Všetko toto sa sledovalo za účelom vidieť, ako poslucháč reaguje na špecifické hudobné tóny, akordickú postupnosť, harmonické rezonancie a rytmus. Po niekoľkých rokoch výskumu vedci zverejnili najefektívnejšie hudobné kombinácie a vydali album, ktorý mal podľa nich veľmi priaznivý vplyv na imunitný systém. Takéto zistenia však nie sú úplnou novinkou našich čias. Už Platón napísal: „Hudba priamo napodobňuje túžby a rozpoloženia duše, preto keď niekto počúva hudbu, ktorá vyjadruje určitú túžbu, naplní ho rovnaká túžba; a ak dlhší čas vždy znovu počúva taký druh hudby, ktorý zobúdzia nečestné túžby, celý jeho charakter sa vytvaruje do nečestnej podoby. Skrátka, ak niekto počúva zlý druh hudby, sám sa stane zlým človekom.”

Aj muzikoterapeuti vedia o vplyve hudby na emócie. Či už ide o ľúbostnú pieseň, alebo nie, vždy vyjadruje určité emócie a taktiež ich vyvoláva. Hudba bezpochyby dáva do chodu emócie aj asociácie. Tie to ďalej spúšťajú myšlienky, spomienky, pudy, či chute. Hudba v konečnom dôsledku povzbudzuje k určitým činom a myšlienkovým vzorom a vytvára určité predstavy alebo emocionálne rozpoloženie. Hudba tvorí atmosféru. Niektorá vyžaduje fyzickú odpoveď, iná je dobrým „pozadím” pre myšlienkovú prácu. Hudba má rozličné charakteristiky a dôsledky. Napríklad hudba určená na pochodovanie vždy zohľadňuje prirodzený rytmus ľud-

ského tela. Má pravidelný silný rytmus „prvá, druhá, tretia, štvrtá”, ktorý sa stále opakuje a povzbudzuje chôdzu. Bicie energicky udávajú rytmus, melódia býva veselá. Alebo keď sa zamyslíme nad filmovou hudbou; vždy sa píše tak, aby dotvárala a umocňovala náladu scény. Musí mať rovnaký charakter a vyvolávať práve také emócie, aké chce tvorca filmu. V prípade, že je jeho výber správny, docielu to, že divák bude vďaka hudobnému podkladu do deja filmu ešte viac vtiahnutý. Táto skutočnosť sa dá jednoducho overiť. Ak pri sledovaní filmu divák zatvorí oči a započúva sa iba do hudby samotnej, napriek dočasnej neschopnosti sledovať dej filmu bude mať vďaka hudbe daný človek celkom dobrú predstavu o tom, aká scéna sa na obrazovke práve odohráva, alebo akú náladu má v divákovi vyvolať.

Sociológ Thomas Hoult predpokladá, že hudobný talent je produktom učenia skrze pozitívne, prospešné skúsenosti. Tento sociológ tvrdí, že nadané deti zvyčajne vyrástli v muzikálnych rodinách, v ktorých sa zdôrazňovala hodnota hudby skrze počúvanie a rozprávanie o hudbe, čím vlastne negoval teóriu o genetických dispozíciách hudobného nadania. Ako podporný príklad pre svoje tvrdenia uvádza istého japonského učiteľa hudby, ktorý sa začal venovať niekoľkým deťom, ktoré nemali genetický predpoklad k tomu, aby sa z nich stali hudobníci. Všetky deti sa pomocou tohto učiteľa stali vynikajúcimi hudobníkmi, zväčša hrajúcimi len podľa sluchu, bez nôt. Tieto Houltove závery poukazujú na to, že pri skúmaní vplyvu hudby na človeka sa treba venovať nielen otázkam genetických predispozícií, ale najmä sa pýtať na vplyv hudby na správanie a emocionálnu stránku človeka.

Krešťania si vytvárajú asociácie medzi hudbou a emóciami. Krešťanská hudba môže byť príjemným zážitkom, i citovým, môže sa spájať napríklad so skúsenosťou obrátenia, či skupinového uctievania Boha. Často sa stáva, že neskôr, i keď tieto zážitky upadnú do zabudnutia, pozitívne asociácie medzi danou hudbou a citovým rozpoložením človeka ostávajú. Existujú však i negatívne asociácie. Človek môže napríklad pri určitej krešťanskej hudbe prežívať pocit viny. Otázkou potom je, či

človek takýto pocit ignoruje, alebo ho to vedie k pozitívnym dôsledkom vyznania svojej potreby Boha.

Pri skúmaní vplyvu hudby na emócie sa treba pýtať, či určitý hudobný štýl, či forma hudby predpokladá určité emocionálne reakcie. Napríklad, či pomalá pieseň smeruje k pocitom bázne a úcty, alebo rýchla hudba k pocitom radostnej chvály Boha. Je nemožné dať na tieto otázky jednoznačnú odpoveď, lebo nemôžeme členiť hudbu iba na „pomalú” a „rýchlu”. Existujú mnohé hudobné štýly, ktoré možno sú rýchle, ale pravdepodobne by neviedli ľudí k radostnej chvále Boha a naopak pomalé piesne, ktoré by len ťažko na určitú skupinu ľudí vplývali smerom k úcte a bázni Božej. Odpoveď ľudí na určitý hudobný štýl závisí od viacerých faktorov, napríklad od kultúry danej krajiny.

Čo sa týka textov v krešťanskej hudbe, aj tie vplývajú na psychiku človeka. I texty vyvolávajú asociácie, preto treba dbať na to, aby sa v krešťanskej hudbe nevyskytovali dvojzmyselné slovné spojenia, ktoré odvracajú pozornosť ľudí od Boha na niečo celkom iné. Negatívne asociácie môžu vyvolať i krešťanské piesne, ktorých hudba je prevzatá zo sekulárnej skladby a doplnená krešťanským textom. Príkladom je krešťanská pieseň, ktorá v roku 1970 vznikla spojením textu piesne Amazing grace s hudbou sekulárnej skladby House of the Rising Sun, v ktorej sa pôvodne spieva o prostitúcii.

Na začiatku sme si položili otázku, či je pre krešťana dôležité zaoberať sa psychológiou hudby. Odpovedám „áno!”, a to najmä pre krešťanských hudobníkov. Títo by mali venovať pozornosť výberu hudobného štýlu i textového spracovania piesne, aby čo najefektívnejšie slúžili ľuďom pri uctievaní Boha. Hudba im v tom totiž môže pomôcť, ale i prekážať. Vsaďme v našich zboroch na kvalitu. I hudobníci – amatéri môžu odviesť dobrú prácu v tomto smere, ak sa budú vzdelávať v oblasti teórie aj praxe. To nech je pre nás všetkých, ktorí v tejto oblasti v cirkvi pracujeme, celoživotnou výzvou.

...nabudúce o tom, aké miesto má hudba na bohoslužbe.

Dana Sirkovská

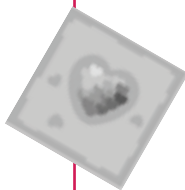
Ohnisko

Bola raz jedna krásna krajina, v ktorej svietilo slnko. Vďaka slnku všetko rástlo, kvitlo a ľudia boli šťastní. Jedného dňa sa však obloha zamračila a pršalo veľa dní. Ľudia si začali myslieť, že slnko zmizlo. Boli z toho nešťastní.

No jeden chlapec povedal: „Nebuďte smutní. Slniečko stále svieti, len ho teraz nevidíme. Ono stále je.“ A tak ľudia verili, že za tými hroznými mrakmi je ich slnko. O niekoľko dní prestalo pršať, mraky sa rozplynuli a ľudia videli, že slnko naozaj nezmizlo.

Tak je to aj s našou vierou. Niekedy sa nám zdá, že Boh neexistuje, lebo sa nám dejú ťažké a nepríjemné veci. Ale ak vydržíme s vierou tieto ťažké chvíle, opäť Boh zasvieti do nášho srdca.

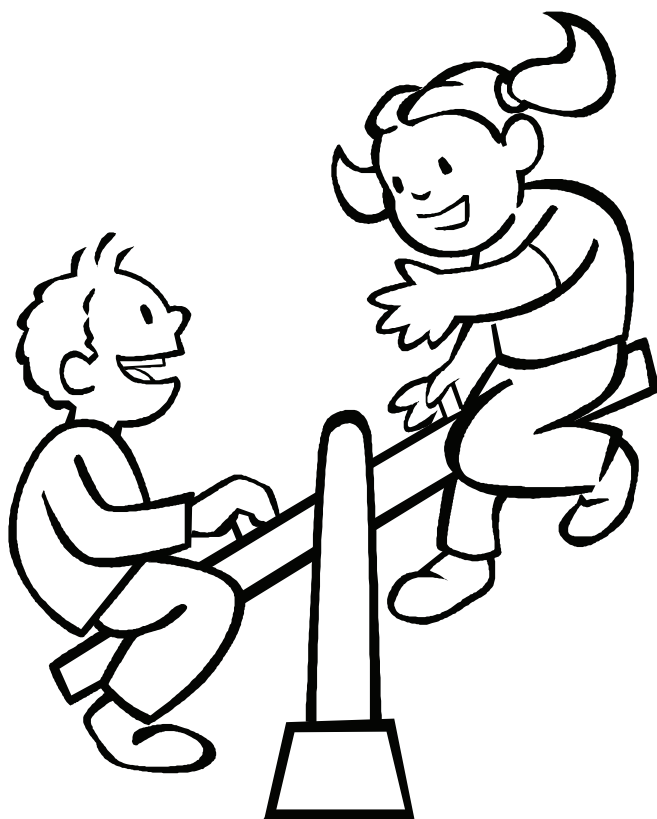

Neboj sa, lebo ja som s tebou. Nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som tvoj Boh! Posilním ťa a pomôžem ti i podopriem ťa svojou spásenosnou pravickou.

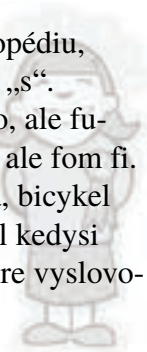
Iz 41/10

Vyfarbi a dokresli obrázok. Môžeš dokresliť slniečko, kvietky, motýliky...

Výroky dcéry Paťky Vaľovej

Teraz Paťka chodí na logopédiu, lebo nevie dobre vysloviť „s“. Preto u nás nie je slniečko, ale funiečko a nepovie: som si, ale fom fi. Cibula kedysi bola čibuľa, bicykel bol bičykel a náš ocko bol kedysi očko, ale teraz už vie dobre vyslovať.

„Ocko, keď kúpiš ten nový počítač tak nech ja aj s internátom, či vlastne s alternátom...“

OZNAMY

Bratia a sestry, od 15. mája 2006 máme novú spolupracovníčku. Je to sestra

Marika Babková, ktorá bude slúžiť najmä v oblasti práce s deťmi a dorastom pri zakladaní zboru ECM v Košiciach.

Vítame Mariku v pracovnom spoločenstve Evanjelickej cirkvi metodistickej, Slovenská oblasť a modlíme sa za to, aby Pán jej prácu bohato požehnal, Jemu na slávu a česť.

z listu predsedu Pavla Procházku

POZVANIA

15. - 16. 7. Slávnosť 80.výročia založenia zboru, **Sereď**
25. - 27. 8. Slovenský festival viery ECM, **Piešťany**

DARY NA OHNISKO...

...sme od 25.4. do 25.5. 2006 dostali od s. Jany Mančíkovej z Bratislavy br. Michala Tagaja zo Sereďe spolu SK 1100,-

ĎAKUJEME!

Fotky z Oblastnej konferencie, ktorá sa konala 28. - 29. 4. 2006 v Banskej Bystrici

Riešenie: 1/ 12; 2/ 1; 3/ 14; 4/ 70,80; 5/ 40,7,33; 6/ 40; 7/ 1000; 8/ 10; 9/ 205; 10/ 2; 11/ 7; 12/ 40,40; 13/ 300; 14/ 24; 15/ 40; 16/ 38; 17/ 3. Spolu: 2006, tohtoročný letopočet.

Ohnisko
Evanjelickej cirkvi metodistickej

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza bezplatne jedenásťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 12,- Sk + poštovné.
Príspef môžete na č. účtu Unibanky:
2127726/1200
VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou.

Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor:
redaktori:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Jana POLÁKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ

distribúcia:
design: